

Тест по български език

Езикови задачи

1. Главни части на изречението са:

подлог и сказуемо
сказуемо и глагол
подлог и местоимение

2. В кое изречение думата *къща* е подлог?

Преместихме се в голяма къща.
Новата къща още не готова.
Баба и дядо живеят в стара къща.

3. В словосъчетанието *черни дни* думата *черни* е употребена в:

пряко значение
преносно значение
като синоним

4. Сложното изречение

повече от един подлог
повече от едно сказуемо
повече думи

5. Изречението „*Нашите приятели имат куче.*” е:

просто
сложно
подбудително

6. Думите начало и край са:

синоними
антоними
сродни думи

7. Попълни пропуснатите съюзи.

Играха по правилата спечелиха честно.

Мама направи торта, аз я украсих.

Попълних теста бързо, допуснах грешки.

а

но

и

8. Свържи простите изречения, за да образуваш сложни.

Белла чете много

Всеки получи като подарък домашно животно

Яна се интересува от футбол

и се грижи за него.

търси момичета за женски отбор.

и си разменя книги с приятелки.

Четене с разбиране

ВРАБЧЕТО И ЛИСИЦАТА

Някога врабчето и лисицата били големи приятели. Където тръгнела лисицата, врабчето подире ѝ.

- Врабченце, братче - рекла веднъж лисицата, - хайде да работим заедно. Ще посеем жито. Задружно ще го пожънем и ще си го разделим по братски.

Посели жито. То пораснало, вързало клас, узряло. Дошло време за жътва. Една сутрин врабчето и лисицата отишли да жънат. Но щом напекло слънцето, лисицата, която била много мързелива, почнала да хитрува:

- Врабченце, братче, ти жъни, пък аз ще ида на оня хълм да подпирам облака да не падне, защото падне ли - отиде ни хубавото житце!

- Иди, кумичке - рекло врабчето и се навело само да жъне.

Лисицата се изкачила на хълма, клекнала да подпира облака, който тъкмо тогава се задал от планината. А врабчето жънало, жънало, цялата нива пожънало, прибрало снопите.

- Ела, кумичке, да вършеем!

- Ти вършей, врабченце, братче, пък аз ще подпирам и днес облака, защото, ако падне - свършено е с житцето ни!

Врабчето впрегнало воловете, овършало житото и повикало лисицата.

- Ела, кумичке, да разделим зърното!

Лисицата дошла веднага и започнала да разпределя житото:

- На тебе, врабченце, една кофа зърно, а на мене две, защото аз върших по-тежка работа: подпирах облака.

Врабчето прибрало своето жито, преглътнало и си отишло.

- Защо си нажалено? - попитало го кучето.

Врабчето му разказало как го излъгала лисицата. Тогава кучето казало ядосано:

- Аз ще я науча! Заведи ме при житницата на лисицата!

Врабчето го завело. Кучето влязло в житницата и се заровило в зърното.

На другия ден лисицата влязла в житницата си и почнала да пълни един чувал, защото щяла да ходи на воденица. Както гребяла, открила едното ухо на кучето. Помислила, че е част от цървул, и го отхапала. Тогава кучето скокнало. Нахвърлило се върху нея и ѝ дало урок.

1. Посочи две неща, които лисицата предложила на врабчето да направят заедно.

2. Какво направила лисицата, когато слънцето напекло?

започнала да прибира снопи

скрила се на сянка в гората

отишла да подпира облака

3. Каква е лисицата?

4. Какво е врабчето?

5. Какво прави кучето, за да помогне на врабчето?

6. Какви думи са *врабче* и *врабченце*?

7. Какво е по цел на изказването изречението: *Аз ще я науча!*

8. Открий в оцветената част от текста спомагателен глагол „съм” и го напиши.

9. Препиши просто изречение от оцветената част на текста.
